

sparelse paa Aldersrentebudgettet, at begrænse Kredsen af Aldersrentenydere, ved at man formindskede de Indkomster og Formuer, der gav Adgang til den minimale Aldersrente, endvidere stillede de enligststillede gunstigere i Forhold til Ægtepar, end de havde været tidligere, og endelig gav Kommunerne en vis Bevægelsesfrihed. Trods den Omdannelse, Lovforslaget faar ved de Ændringsforslag, Flertallet har sluttet sig til, glæder det mig dog at kunne sige, at der er opnaaet fuld Enighed om de første to Punkter, Nødvendigheden af at begrænse Kredsen af Aldersrentenydere for at kunne give mere til dem, hvis økonomiske Basis saa at sige udelukkende er Aldersrenten, og at man bør stille enligststillede gunstigere i Forhold til Ægtepar, end de har været tidligere. Fuld Enighed derom er opnaaet.

Flertallet, nemlig Venstre og Konservative, har accepteret i det væsentlige de Indtægts- og Formuegrænser, som efter det oprindelige Lovforslag gav Adgang til minimal Aldersrente, hvilket, som sagt, betyder en væsentlig Indskrænkning af Kredsen af Aldersrentenydere. Det radikale Venstre gaar noget højere for Ægtepar og ligeledes for enligststillede paa Landet, end Flertallet og jeg har gjort, og det bevirker, at Indtægts- og Formuegrænserne her og dér bliver noget højere end af os foreslaaet, og for Socialdemokraterne gælder det samme.

Jeg maa sige om den Forhøjelse af Skalaen for Ægtepars Vedkommende, som baade Radikale og Socialdemokrater foreslaar, at den er ubegrundet, den har ingen Basis i den Stilling, som Offentligheden har indtaget til den gældende Aldersrenteordning. Man har klaget over, at enligststillede fik for lidt i Forhold til Ægtepar, men der findes intet Grundlag for at skride til en Forhøjelse af Ydelserne til Ægtepar, navnlig da ikke under Hensyn til den genvundne Kroneverdi og det dalende Prisniveau.

For enligststillede ligger den af Socialdemokratiet foreslaaede Sats for Hovedstaden under den af Flertallet foreslaaede og ligesaa for Proviensbyerne, medens den socialdemokratiske Sats for enligststillede Mænd paa Landet ligger lidt højere end Flertallets, men derimod for enligststillede Kvinder paa 68 Aar lavere end Flertallets. Det er ikke af væsentlig Betydning, hverken for de Ydelser, de enkelte faar, eller for den samlede Udgift, som Loven vil foranledige, men det er Udtryk for, at man i Virkeligheden fra de forskellige Partiers

Side svinger omkring det samme Normalstade, for somme Aldersklasser lidt mere, for andre lidt mindre, efter som man nu har tilrettelagt Skalaens Opstilling. Der findes i denne i Virkeligheden ikke hverken for det ene eller det andet Parti nogen Basis for Angreb paa Regeringen eller det Flertal, som har givet Tilslutning til Regeringens Forslag.

For det radikale Venstres Vedkommende gælder det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Holdgaard har redegjort for, at man kun forhøjer Aldersrenten fra Aldersklasse til Aldersklasse, fra 65-aarige til 68-aarige, med 5 pCt. Konsekvensen deraf er, at man paa Landet, men ogsaa kun dér, for enligststillede begynder lidt højere end i mine Forslag, men ender lavere baade for 67- og 68-aarige, medens man for enligststillede paa 65 Aar i København og i Proviensbyerne har de Satser, som Flertalsforslaget har, og saa lavere Satser end dette for de Aldersklasser, som derefter følger.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at jeg anser disse 5 pCt.s Stigninger for teoretisk ubegrundede og praktisk farlige, og jeg skal sige det ærede Medlem hvorfor. Fordi det, hvis man opstiller de Stigningstal, som det ærede Medlem her møder med, vil kunne betale sig for enhver 65-aarig, enten han fremdeles er arbejdsdygtig eller ikke, straks at tage sin Aldersrente for saa at købe sig en i 3 Aar opsat Livrente mod en Aarspræmie fra det 65de til det 68de Aar lig Aldersrenten for de 65-aarige. Det gaar ikke an at stille et saadant Forslag, thi derigennem ophæver man ganske den Stimulans til længst muligt at bidrage til sit eget Underhold, som man gennem Aldersrentelovens Bestemmelser paa dette Punkt ønsker at fremkalde.

Nu vil det ærede Medlem kunne sige: Ja, men det vil ikke komme til at betyde noget, for det vil de gamle ikke gøre. Men naar nu Forsikringsagenten kan holde sit Indtog hos enhver 65-aarig og sige til ham: Gør saaledes, for det vil betyde, naar du alligevel havde i Sinde at opsætte at nyde godt af Aldersrenten til det 68de Aar, at du fra dit 68de Aar og fremefter kan faa 30—40 Kr. mere i aarlig Rente, end du vil kunne faa ved at vente — tror det ærede Medlem saa ikke, at Følgen vil blive, at 65-aarige i Almindelighed tegner en saadan Overlevelsesrente, hvis Præmie betales ved Hævning af Aldersrenten fra det 65de til det 68de Aar? saaledes at hele den Opstilling, som her er foretaget, kommer til at virke imod det, som den tilsigter, nemlig imod at